

Vasten – 26

Goede manieren die men in acht moet nemen tegenover de Profeet :

Toen grote aantallen mensen tot de islam begonnen toe te treden, werd het noodzakelijk om hen de regels en manieren te leren van hoe zij zich moesten gedragen tegenover de Heilige Profeet, zodat zijn leer werd geëerd, zijn leiding werd gevolgd, zijn privacy werd gerespecteerd en zijn tijd niet werd verspild.

“¹ O jullie die geloven, loop niet vooruit in de aanwezigheid van Allah en Zijn Boodschapper, en voldoe jullie plicht aan Allah. Waarlijk is Allah Horend, Wetend. ² O jullie die geloven, verhef jullie stemmen niet boven de stem van de Profeet, en spreek niet luid tot hem zoals jullie onder elkaar luid spreken, opdat jullie daden niet vruchteloos zullen zijn, terwijl jullie (het) niet beseffen. ³ Degenen die hun stemmen laten zakken voor Allah’s Boodschapper zijn waarlijk degenen van wie Allah de harten heeft getest op plichtsgetrouwheid. Voor hen is er vergiffenis en een grootse beloning. ⁴ Van degenen die u aanroepen vanachter de privé-vertrekken, hebben de meesten geen goed begrip. ⁵ En wanneer zij geduld zouden hebben totdat u bij hen buiten komt, dan zou dat beter zijn voor hen. En Allah is Vergevensgezind, Barmhartig..” – 49:1-5

Noot: In vers 1 betekent de “aanwezigheid van Allah” de bijeenkomsten waar de geboden van Allah worden onderwezen. “Loop niet vooruit” betekent *loop niet op hen uit*. Op hen uitlopen betekent bijvoorbeeld, dat je luistert naar de eerste woorden die tegen je worden gezegd en dat je, in de veronderstelling dat je weet wat er komt, geen aandacht er meer aan schenkt. Of dat je jouw eigen zienswijzen en interpretatie de voorkeur geeft boven de leer die aan je onderwezen wordt

Het bevel in vers 2, om je stem niet verheffen boven die van de Profeet, of luid tegen hem te spreken zoals je onderling met anderen doet, is weer een kwestie van goede manieren tonen in de aanwezigheid van jouw gids en leraar. Hier wordt niet de natuurlijke volume van iemands stemgeluid bedoeld. Een metgezel van de Heilige Profeet, die van nature een luide stem had, barstte in tranen uit bij het horen van dit vers, omdat hij dacht dat het tegen hem gericht was. Maar de Heilige Profeet troostte hem en zei dat dit niet sloeg op zijn stem. Wat hier bedoeld wordt, is dat men niet belust moet zijn op discussiëren en niet moet proberen de Heilige Profeet onder de tafel te praten alsof hij maar een gewoon mens was.

Verzen 4-5: Sommige mensen, die niet beter wisten, stelden altijd hun vragen schreeuwend van buiten zijn huis naar de Heilige Profeet, in de verwachting dat hij alles uit zijn handen zou laten vallen en naar buiten zou komen om hen antwoord te geven.

De regels en omgangsvormen die hier geleerd worden, zijn niet alleen historisch, namelijk

dat de volgelingen van de Heilige Profeet die in acht moesten nemen tegenover hem, maar ze vormen een permanente leiding wat betreft hoe mensen zich moeten gedragen tegenover hun leraren en leiders.

“Alleen zij zijn gelovigen, die geloven in Allah en Zijn Boodschapper, en wanneer zij bij hem zijn voor een gewichtige zaak, dan gaan zij niet weg voordat zij aan hem om toestemming hebben gevraagd. Waarlijk zijn degenen die u om toestemming vragen degenen die geloven in Allah en Zijn Boodschapper; dus wanneer zij u toestemming vragen om te vertrekken vanwege een of andere zaak van hen, verleen dan toestemming aan wie van hen u wilt, en vraag Allah om vergiffenis voor hen. Waarlijk is Allah Vergevensgezind, Barmhartig. En maak de oproep van de Boodschapper onder jullie niet tot een oproep van jullie onder elkaar. Zeker kent Allah degenen die uit jullie midden wegsuipen en die zichzelf verbergen. Dus laat degenen die tegen zijn bevelen ingaan, oppassen, opdat zij niet worden geteisterd door een beproeving, of overvallen worden door een pijnlijke straf.”
– 24:62-63

Noot: Hier wordt eerst gesteld dat niemand weg mag gaan zonder toestemming van de Profeet, wanneer zij bijeengekomen waren voor een belangrijke zaak waarbij hun aanwezigheid noodzakelijk was. Dan wordt gezegd: “En maak de oproep van de Boodschapper onder jullie niet tot een oproep van jullie onder elkaar.” Dit betekent dat de uitnodiging van de Profeet aan de gelovigen door hen moest worden gerespecteerd, en niet beschouwd moest worden als de uitnodiging van een gewone persoon aan iemand anders. Dit komt omdat de uitnodiging van de Profeet betrekking heeft een of andere belangrijke zaak die het welzijn van de gemeenschap raakt, terwijl hun onderlinge uitnodigingen betrekking hebben op hun eigen persoonlijke aangelegenheden.

Dit toont aan hoe belangrijk het is om bijeenkomsten, die worden gehouden in verband met nationale of gemeenschapszaken en waar besluiten moeten worden genomen die iedereen aangaan, *serieus te nemen, jouw tijd op te offeren* daarvoor, en met volledige aandacht *daaraan deelnemen*. Wanneer we gevraagd worden om zulke bijeenkomsten bij te wonen, dan moeten we hogere prioriteit geven aan die uitnodiging dan een uitnodiging voor onze eigen persoonlijke bijeenkomsten.
